

**UCHWAŁA NR XLIV/328/09
RADY POWIATU PABIANICKIEGO
z dnia 11 września 2009 roku**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592; zmiany: Dz. U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 200 poz. 1688, Nr 214 poz. 1806; Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz.1568; Dz. U. z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 167, poz. 1759; Dz. U. z 2007 r. Nr 173, poz.1218; Dz. U. z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; Dz. U. z 2009 r. Nr 92, poz. 753) w związku z art. 229 pkt. 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071; zmiany: Dz. U. z 2001 r., Nr 49 poz. 509; Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz.984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz.1387; Dz. U. z 2003 r. Nr 130, poz. 1188; Nr 170, poz. 1660; Dz. U. z 2004 r. Nr 162 poz.1692; Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz.682, Nr 181, poz.1524; Dz. U. z 2008 r. Nr 229, poz. 1539), **Rada Powiatu Pabianickiego uchwala, co następuje:**

- § 1. Po rozpoznaniu skargi p. Czesława i Barbary Szmytka na działalność Starosty oraz po uwzględnieniu opinii Komisji Rewizyjnej wydanej w tym przedmiocie, postanawia uznać skargę za bezzasadną.
- § 2. Uzasadnienie do paragrafu 1, stanowi załącznik do uchwały.
- § 3. Wykonanie Uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Pabianickiego.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego.

Przewodniczący Rady
Powiatu Pabianickiego
/-/ Florian Właźlak

Załącznik
do Uchwały Nr XLIV/328/09
Rady Powiatu Pabianickiego
z dnia 11 września 2009 roku

Uzasadnienie

do uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 231 w związku z art. 229 pkt 4 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kpa, Łódzki Urząd Wojewódzki w Łodzi przesłał Radzie Powiatu Pabianickiego pismo mające znamiona skargi. Skarżący w nim zarzucają brak odpowiedzi na złożone w dniu 3 czerwca 2009 r. pismo.

Komisja Rewizyjna zbadała zasadność zarzutów w zakresie beczynności Starosty Pabianickiego analizując wspomniane wyżej pismo dotyczące Decyzji Nr 103/09 z dnia 06.04.2009 w sprawie nakazu rozbiórki bliźniaczego budynku mieszkalnego zlokalizowanego w Pabianicach przy ulicy Sempołowskiej 19 A. Jako właściciele budynku, wybudowanego na podstawie decyzji kierownika Wydziału Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska Urzędu Miasta w Pabianicach z dnia 04.07.1980, po zakończeniu budowy uzyskali niezbędne wymagane prawem zezwolenia na jego użytkowanie, wydane przez Urząd Miasta w Pabianicach. Decyzją z dnia 17.09.1996 Nr 302/96 NB / 7356 / 9a / 435 / KG / 96 Wojewoda Łódzki unieważnił decyzję kierownika Wydziału Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska Urzędu Miasta w Pabianicach z dnia 04.07.1980 stwierdzając, że decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Podtrzymał ją jako ostateczną Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego Decyzją OA/ORZ/4412/58 /98/00 z dnia 25.08.2000.

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego wydał decyzję nakazującą wykonanie pomiarów i robót, które miały doprowadzić budynek do stanu zgodnego z prawem budowlanym przez zamurowanie otworów okiennych i drzwiowych. Wykonanie tego nakazu, wg Państwa Szmytka, uniemożliwiłoby korzystanie z pomieszczeń mieszkalnych (brak doświetlenia i wentylacji pomieszczeń). Budynek został wybudowany zgodnie z decyzjami Urzędu Miejskiego w Pabianicach. Państwo Szmytka wystąpili do Prezydenta Miasta Pabianic o zadośćuczynienie za ewentualne straty, jakie ponieśliby w przypadku rozbiórki swojej części budynku. Zgodnie z pismem Prezydenta Miasta Pabianic (GN 722-817/2009 z dnia 30.03.2009) cała odpowiedzialność (łącznie z kosztami i pracami) za błędy urzędników Urzędu Miejskiego w Pabianicach w zakresie stosowania prawa budowlanego, spada na Starostwo Powiatowe, które wg autorów pisma jest kontynuatorem prawnym urzędów rejonowych. Niewykonanie decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego oznaczałoby bowiem rozbiórkę budynku na koszt właścicieli. Państwo Szmytka odwołali się do Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego i postulowali wykonanie niezbędnych robót w budynku na podstawie decyzji Nr 229 / 2008 PINB. Zamiast zamurowania otworów okiennych i drzwiowych, zaproponowali montaż odpowiedniej stolarki okiennej i drzwiowej o odporności ogniowej spełniającej wymogi przepisów przeciwpożarowych i wymogi Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 oraz art. 51, ust 3, pkt 5 Ustawy Prawo Budowlane.

Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 20.08.2009 zapoznała się ze skargą. Zbadała zasadność zawartych w niej zarzutów wobec Starosty Pabianickiego. Zapoznała się z wyjaśnieniami Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, pana Janusza Dąbka. Skarżący zarzucają brak odpowiedzi na złożone w dniu 3 czerwca 2009 roku pismo. W związku z tym, że

stanowisko zostało zajęte poprzez jego skierowanie do państwa Szmytka, jak również do wiadomości Starosty Pabianickiego i Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego, odpowiedź zatem została udzielona w imieniu Starosty. Do czasu rozstrzygnięcia przez organ drugiej instancji odwołania od Decyzji Nr 103/09 PINB w Pabianicach wszelkie proponowane przez Państwo Szmyka działania nie mogą mieć miejsca (zaproponowali, że wymienią okna i drzwi na ognioodporne oraz zaproponowali aby Starostwo Powiatowe pokryło koszty dostosowania budynku do decyzji). Termin dostosowania budynku do stanu zgodnego z prawem na podstawie decyzji Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Łodzi minął bezskutecznie dnia 31 grudnia 2008 roku. Fakt ten skutkował wydaniem zaskarżonej Decyzji Nr 103/09.

Uwzględniając aktualny stan sprawy organ I instancji nie jest uprawniony obecnie do podejmowania jakichkolwiek rozstrzygnięć w sprawie. Z powodu niezastosowania się do poleceń (należało zastąpić okna standardowe na okna o podwyższonej odporności pożarowej bez przemieszczania ścian oraz wymienić drzwi na ognioodporne), została wydana decyzja o rozbiórce.

W przypadku niepodporządkowania się decyzji, organ nadzoru budowlanego po upływie terminu, wydał decyzję nakazującą rozbiórkę zgodnie z art. 51 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo Budowlane, Decyzja o rozbiórce została utrzymana przez Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego, jako decyzja ostateczna. Jedynymi organami mogącymi zmienić bieg sprawy są kolejno: Wojewódzki Sąd Administracyjny, Naczelny Sąd Administracyjny, Sąd Najwyższy.

Państwo Szmytka mieli prawo, zgodnie z przepisami Kpa, dochodzenia roszczeń z tytułu poniesienia kosztów związanych z naprawą budynku. Strona nie ponosi winy, ponieważ budynek powstał zgodnie z projektem, po przeprowadzonych kontrolach nie stwierdzono odstępstw od projektu. Przepisy prawa administracyjnego gwarantowały możliwość wystąpienia państwu Szmytka do organu wydającego decyzję pozwolenia na budowę o zwrot kosztów. Decyzja rozbiórki jest efektem niewykonania decyzji nakazującej. Aby tego uniknąć możliwe było wystąpienie o przedłużenie terminu, z czego państwo Szmytka nie skorzystali.

Komisja Rewizyjna po przeanalizowaniu zarzutu nie udzielenia odpowiedzi na pismo w ciągu 30 dni uznała, że zgodnie z art. 35 § 3 Kpa sprawy szczególnie skomplikowane rozpatrywane są w ciągu dwóch miesięcy, co zostało zachowane, tj. na pismo złożone przez państwa Szmytka w dniu 3 czerwca 2009 roku do Starosty Pabianickiego odpowiedź została udzielona w dniu 16 lipca 2009 roku, w którym została wyjaśniona sprawa zawarta w piśmie państwa Szmytka. Odpowiedzi udzielił Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego na prośbę Starosty Pabianickiego ze względu na to, iż sprawa dotyczyła decyzji budowlanych.

W związku z powyższym zarzuty nie znalazły potwierdzenia w dokumentach. Komisja Rewizyjna w głosowaniu uznała skargę na działalność Starosty za bezzasadną.